

Psalm 62

Schriftgedeelte: Psalm 62.

1 EEN psalm van David, voor den opperzangmeester, over Jedúthun.

2 Immers is mijn ziel stil tot God; van Hem is mijn heil.

3 Immers is Hij mijn Rotssteen en mijn Heil, mijn hoog Vertrek, ik zal niet grotelijks wankelen.

4 Hoe lang zult gijlieden kwaad aanstichten tegen een man? Gij allen zult gedood worden; gij zult zijn als een ingebogen wand, een aangestoten muur.

5 Zij raadslagen slechts om hem van zijn hoogte te verstoten; zij hebben behagen in leugen; met hun mond zegenen zij, maar met hun binnenste vloeken zij. Sela.

6 Doch gij, o mijn ziel, zwijg Gode; want van Hem is mijn verwachting.

7 Hij is immers mijn Rotssteen en mijn Heil; mijn hoog Vertrek, ik zal niet wankelen.

In God is mijn heil en mijn eer; de rotssteen mijner sterkte, mijn toevlucht, is in God.

8 Vertrouwt op Hem te allen tijde, o gij volk; stort ulieder hart uit voor Zijn aangezicht; God is ons een Toevlucht. Sela.

9 Immers zijn de gemene lieden ijdelheid, de grote lieden zijn leugen; in de weegschaal opgewogen, zouden zij tezamen lichter zijn dan de ijdelheid.

10 Vertrouwt niet op onderdrukking, noch op roverij; wordt niet ijdel; als het vermogen overvloedig aanwast, zet er het hart niet op.

12 God heeft één ding gesproken, ik heb dit tweemaal gehoord: dat de sterkte Godes is.

13 En de goedertierenheid, o Heere, is Uwe; want Gij zult een iegelijk vergelden naar zijn werk.

Dit is een mooie, kleine Psalm en een belangrijk woord is dit woord *immers* dat steeds weer opnieuw naar voren komt. In feite betekent het eerste woord (in vers 2), *waarlijk*¹, volgens degenen die het oorspronkelijke Grieks kennen, ook *immers*.

Dus vinden we hier het punt van wezenlijk belang: *Immers is Hij mijn Rotssteen en mijn Heil. Doch gij, o mijn ziel, zwijg Gode*. De Heere Jezus Zelf, en Hij alleen, is de Rotssteen, het Fundament waarop wij bouwen. Hij is de Bron van al onze behoeften en wanneer we tot deze gebedssamenkomst komen, is Hij de enige Grond van onze toegang tot God in het gebed, onze enige Pleitgrond, de enige weg waarin we verwachten verhoord te zullen worden. Dit belangrijke woord **immers** is van wezenlijk belang.

Als we vervolgens de Psalm doorgaan, vinden we dit **stil zijn tot God**. *Immers is mijn ziel stil tot God; van Hem is mijn heil. Doch gij, o mijn ziel, zwijg Gode*²; *want van Hem is mijn verwachting*. En geliefde vrienden, ik ben er zeker van dat ik u vanavond niet uit hoeft te leggen dat er een heel groot verschil is tussen **wachten op de Heere** en alleen maar **af te wachten**. Ik bedoel dat alleen maar afwachten een vleselijke en luie geest kan betekenen. Maar te wachten op de Heere is een genadevolle oefening. Om een eenvoudig voorbeeld te noemen, een wachter op een toren is heel stil, maar toch alert, hij is constant in een stille, actieve houding. Dus een wachten op de Heere is een activiteit, niet vleselijk maar genadevol.

¹ In de Engelse vertaling staat in het begin van vers 2 een ander woord, namelijk *truly* (waarlijk). In de Statenvertaling is dit verschil er niet, maar staat er *immers* wat in deze Psalm in het Engels steeds wordt weergegeven door *only* (alleen).

² De Engelse vertaling heeft hier *waiting on the Lord* (wachten op de Heere).

Immers is mijn ziel stil tot God; van Hem is mijn heil. Immers is mijn ziel stil tot God. Moge dat woord voor sommigen onder u zijn deze avond, in uw onderscheiden lasten, problemen overwegingen en zorgen. Wat doet u? Waar gaat u naartoe? Waar wendt u zich heen? Wat denkt u? Doch gij, o mijn ziel, zwijg Gode; want van Hem is mijn verwachting.

En dan helemaal aan het einde van deze Psalm: *God heeft éénmaal³ gesproken, ik heb dit tweemaal gehoord: dat de sterkte Godes is.* Ik weet niet of ik ooit hierover tegen u gesproken heb, maar jarenlang is dit een heel bijzonder woord voor mij geweest. De weg waarin dit *éénmaal*, ja *tweemaal*: *dat de sterkte Godes is*, mij zo krachtig bekend gemaakt werd, was op deze wijze. U bevindt zich in een moeilijkheid, in een probleem, in een zorg en de Heere in Zijn Goddelijke, almachtige kracht verschijnt aan u en Hij hoort en verhoort uw gebeden. Nu, dat is éénmaal. Maar met dat éénmaal houdt het niet op. Er is een tweemaal. Als u in die tweede beproeving komt, die tweede zorg, die precies hetzelfde kan zijn als de vorige. Het kan zijn dat u weet dat u het geheel en alleen over uzelf gebracht hebt. Maar dit zult u ondervinden: u zult niet alleen de kracht van de Heere die ene maal ondervinden, daar hield het niet mee op. Het was toen niet uitgeput. Die tweede keer. Sommigen onder u kunnen voor de tweede keer in nood zijn. Wel, *God heeft éénmaal gesproken, ik heb dit tweemaal gehoord: dat de sterkte Godes is.* Zeer dierbaar voegt Hij er dit aan toe, en wat een bemoeiding: *En de goedertierenheid, o Heere, is Uwe.*

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op donderdag 5 mei 2016.

Hymn 630

Och gij, mijn ziel, zwijg Gode (Ps. 62:6).

Wat zijn wij dwaze wormen!
Hoe geneigd om af te wijken,
En om in onze zorgen te vluchten
Van Jezus' doorwondde zijde;
Het van onszelf te verwachten of op iets laags,
In plaats van op soevereine genade te vertrouwen!

O, dat onze zielen konden wachten
Te allen tijde op de Heere;
En te wachten aan de poort der wijsheid,
Wiens barmhartigheid zal veroorloven
Een voortdurende stroom van ieder goed,
Tot zielen die op God alleen vertrouwen.

---

³ De Engelse vertaling heeft in plaats van *God heeft één ding gesproken: God heeft eenmaal gesproken*, zie kanttekening 27.

Inderdaad, de Heere is rijk,
En zal rijkelijk voorzien
In de nooddrift van de wachtende zondaar
Met zegeningen uit de hoge;
Mijn verwachting is van God;
Daarom, mijn ziel, wacht op de Heere.

Als donkerheid Hem omringt,
Blijft Zijn barmhartigheid altijd dezelfde;
Hij zal nooit beschamen
De ziel die op Hem wacht;
Hij is mijn Alles; van Hem zal ik roemen;
Op Hem zal ik wachten, en op Hem vertrouwen.

William Gadsby (1773-1844)